

LACOURT

Een man van orde en respect voor gezag. Onbuigzaam in plichtsbesef. Rechtlĳnig in zijn onverbiddelijke fiscale logica. Hard als beton voor wie de Vereniging te kort doet. Een aanmaning, afkomstig van Lacourt, gaat, net zoals bij de Marine, recht voor z'n raap. Tact en omhaal van woorden zijn franje, die de kern van de zaak slechts verbloemen. Zijn taakopvatting: "Een penningmeester moet innen". Zijn doel: het welzijn van de Vereniging.

Toen het in het begin van de zeventiger jaren bleek, dat de Vereniging financieel op drijfzand raakte, hadden wij het geluk een ervaren administrateur als Lacourt in ons midden te hebben. Hij werd tot bestuurslid verkozen. Benoemd tot penningmeester, ging hij onverwijld aan de slag. Hij maakte korte metten. Vergeetachtigheid bij contributiebetaling? Wordt niet meer geaccepteerd! - Wanbetaling? Artikel 6b van de statuten toepassen: royement zonder pardon! - Laksheid bij terugzending van verenigingspapieren? Onaanvaardbaar, want onze statuten zijn goedgekeurd door het hoogste gezag in den lande; dus de politie er op af sturen! De sterke arm bracht zonder probleem de verloren gewaande documenten terug. Uit de controle ervan bleek zonneklaar, dat kascommissies voortaan een sleutelpositie in het verenigingsleven moesten gaan innemen.

Na zes jaar brak ook voor Lacourt het tijdstip aan, dat hij statutair als bestuurslid moest aftreden. Hij droeg een doorzichtige boekhouding aan zijn opvolger over. In de ledenvergadering van 22 april 1978, waaraan Lacourt helaas om redenen van gezondheid niet kon deelnemen, werd eens te meer de loftrumpet over hem gestoken. In zijn dankwoord aan de aftredende bestuursleden wees de nieuwe voorzitter in welgekozen woorden op de belangrijke diensten die Lacourt als penningmeester de vereniging bewezen heeft. Mede namens vele leden, kort en krachtig: dank en hulde!

Kuiper